

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1a-565/2025
Central

Judecătoria Drochia, sediul

1-23104628-03-1a-24102025

Judecător: Rodica Chistruga

DECIZIE În Numele Legii

24 februarie 2026

mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată, judecătorul
Judecători

Ion Talpa
Cristina Prisacari și Ecaterina

Arseni

Grefier

Iana Frasina

Cu participarea :

Procurorului

Alexandru Gordilă

Avocatului

Marin Sardari

Părții vătămate

Elena Pohila

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel apelul avocatului Marin Sardari în interesele inculpatului Coadă Marin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025 în cauza penală de învinuire a lui:

Coadă Marin *****, c/p *****, născut la *****, originar și locuitor al r-lui *****, s. *****, moldovean, studii superioare, se află în relații de concubinaj, are la întreținere 2 copii minori, nesupus serviciului militar, administrator al GȚ „Coadă Marin”, cetățean al Republicii Moldova, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior judecat;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal-

Termenele de judecare a cauzei:

Instanța de fond: 20.07.2023-26.09.2025;

Instanța de apel: 24.10.2025-24.02.2026.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025 Coadă Marin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții manageriale pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Coadă Marin ***** urma a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul pedepsei s-a calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea urma a fi calculat din momentul reținerii inculpatului Coadă Marin și punerii în executare a sentinței.

S-a aplicat în privința lui Coadă Marin, măsura preventivă, obligațiunea de nepărsire a țării care s-a menținut pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Pohila Elena s-a admis parțial.

S-a încasat de la Coadă Marin în beneficiul lui Pohila Elena suma în mărime de 518 500 (cinci sute optsprezece mii cinci sute) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

S-a încasat de la Coadă Marin în beneficiul lui Pohila Elena suma în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

S-a încasat de la Coadă Marin în beneficiul lui Pohila Elena suma în mărime de 1000 (una mie) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

Mijloacele materiale de probă – un purtător de memorie sub formă de disc, pe care este stocată o înregistrare video de scurtă durată; extrasul din baza de date a Agenției Servicii Publice a R.M, Departamentul Cadastru, în care sunt înscrisuri pe proprietarul Coadă Marin; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conține secvențe audio; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conțin secvențe video, se păstrează la materialele dosarului.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză prima instanță *in fapt* a constatat că, Coadă Marin a săvârșit cu vinovăție o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe: în perioada de timp a anului 2018-2019, acț*****ând cu intenție directă, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor alte persoane, prin inducerea în eroare a victimei

Pohila Elena, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, manifestând un comportament dolosiv și viclean, necesar pentru a crea în fața ultimei impresia că este o persoană de bună-credință și abuzând de încrederea acordată acesteia, a însușit mijloace bănești în sumă de 518 500 lei prin procurarea unui tractor de model „Belarus” și a unei combine de model „John Deere 1075”, cauzând victimei daune materiale în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Coadă Marin în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului juridic, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit mari.*

Solicitările apelantului:

Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art.art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de avocatul Marin Sardari în interesele inculpatului Coadă Marin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Coadă Marin să fie achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal

În motivarea cererii de apel, apărătorul Marin Sardari a comunicat faptul că, sentința adoptată de prima instanță este neîntemeiată și contradictorie, urmând a fi casată integral, rejudecată cauza, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat Coadă Marin ***** de sub învinuirea în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii și anume lipsește latura obiectivă și lipsește latura subiectivă pe episodul „*combina Djon Dheer*”, deoarece între părți, *există relații civile*, totodată nu s-a constatat existența faptului infracțiunii pe episodul „Tractorul”.

Referitor la **combina Djon Deer**, susține apelantul că, atât partea vătămată, cât și martorii pe caz au confirmat în ședința de judecată referitor că această combină a fost procurată de partea vătămată, Pohila Elena de la Cobîlaș Vitalie, în baza unei recipise de vânzare-cumpărare, contra sumei de 300 mii lei, în special combina nu are acte, nu este înregistrată la Agenția Servicii Publice, departamentul înmatriculare a transportului și nu are certificat de înmatriculare. Mai invocă că această combină se află la domiciliul inculpatului Coadă Marin, însă partea vătămată Pohila Elena, refuză să-și ia combina înapoi, sub pretextul, după părerea sa personală că, inculpatul Coadă Marin, este obligat să cumpere această combină de la partea vătămată, Pohila Elena, fapt care este inadmisibil, deoarece conform Legii, o tranzacție de vânzare-cumpărare, este un acord benevol dintre două părți, vânzătorul și cumpărătorul.

Astfel, invocă apărătorul că dacă inculpatul Coadă Marin, va refuza restituirea combinei părții vătămate Pohila Elena, atunci ultima dispune de dreptul de a se adresa în instanța de judecată civilă, cu o cerere de chemare în judecată, privind restituirea bunului aflat în posesiune nelegitimă a altei persoane.

Referitor la episodul cu Tractorul Belarus, susține apelantul că, acest tractor a fost procurat din numele persoanei juridice Gospodăria Țărănească „Coadă Marin”, iar în situația în care la dosar lipsesc acte cum ar fi procură de la GȚ ”Coadă Marin”, pe numele Elenei Pohila, cu dreptul de a introduce mijloace bănești în contul întreprinderii, în special cu dreptul la semnătură și la stampila GT ”Coadă Marin”, instanța urmează a aprecia critic declarațiile părții vătămate Pohila Elena, că anume ea s-a prezentat la Magazinul de Tractoare „TGR” din or. Drochia și anume ea a introdus în casa magazinului ”TGR” din or. Drochia, suma de bani necesară pentru procurarea tractorului de model Belarus MTZ 82. Totodată, insistă că instanței nu i-au fost prezentate acte, bon fiscal de plată și/sau factura fiscală, anume de către partea vătămată Pohilă Elena, că anume ea și nu altă persoană a achitat/plătit prețul tractorului de model Belarus MTZ 82. Insistă că instanța nu poate adopta sentința de condamnare în baza declarațiilor părții vătămate Pohila Elena și ale fiului acesteia, ***** Pohilă, audiat ca martor, în măsura în care nu există și alte probe la dosar, de genul celor sus menț*****ate.

În situația celor evidențiate supra, susține apelantul că, la materialele cauzei lipsesc acte de predare-primire scrise de Coadă Marin și partea vătămată Pohila Elena, din perioade de timp diferite anii 2018-2019, precum că inculpatul a primit diferite sume de bani, în total 518 500 lei, la fel lipsesc acte de predare-primire scrise de Coadă Marin și partea vătămată Pohila Elena, pe combina litigioasă „John Deere 1075” și Tractorul de model „Belarus”.

Aferent, menț*****ează apelantul că, la baza întocmirii rechizitoriului în prezenta cauză penală au fost puse declarațiile părții vătămate și a martorilor dintre care rude apropiate. Mama, care în genere declară că, nu a văzut să fie transmiși bani de partea vătămată, către inculpat, nu a văzut în genere bani, însă există contradicții între declarațiile martorilor cu declarațiile părții vătămate și cu declarațiile inculpatului Coadă Marin, care nu au fost înlăturate la urmărirea penală prin acțiunea procesual penală confruntarea.

Subsecvent, declară apelantul că, instanța urmează să aprecieze critic declarațiile părții vătămate Pohila Elena, deoarece pe de o parte ultima a dat declarații diferite în ședința de judecată și la urmărirea penală, în ședință în mare parte declarând că nu ține minte multe evenimente cu relațiile bănești de împrumut, dar confirmă că nu s-a adresat în instanța de judecată civilă pentru încasarea împrumutului de 518 500 lei, iar pe de altă parte pe episodul Combina și Tractorul, la fel nu s-a adresat în instanța de judecată civilă pentru revendicarea bunului din posesia nelegitimă a altuia, confirmând că lipsesc recipise civile de împrumut din

anii 2018-2019 și lipsesc și acte de predare-primire a banilor și a bunurilor Combina și Tractorul, ceea ce confirmă cu certitudine că, relațiile existente între părți, Pohila Elena și Coadă Marin, sînt născute din relații civile, adică la caz urmau să existe recipise civile de împrumut din anii 2018-2019. În continuarea ideii, menționează că nerespectarea formei scrise a actului juridic civil de împrumut mai mare de 1 (una) mie lei, conduce la inopozabilitatea probei cu martorii, la caz fiind prezente relații civile care urmau să fie examinate de instanța de judecată civilă.

În altă ordine de idei, susține apelantul că, Colegiul Penal urmează a constata că, instanța de fond doar a descris probele prezentate de acuzare, însă nu le-a analizat și nu le-a dat apreciere în coroborare cu ansamblul probator, întemeindu-și soluția, în mare parte pe argumentele procurorului cât și selectiv ale martorilor audiați în ședința de judecată, fără a da apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și prin raportare la normele legale, pertinente cazului.

Argumentele părților:

În ședința de judecată avocatul Marin Sardari, acționând în interesele inculpatului Coadă Marin a solicitat admiterea cererii de apel depuse împotriva soluției primei instanței cu casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi soluții de achitare a ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, speța fiind bazată pe relații civile, or perioada în care i se impută comiterea faptei inculpatul cu partea vătămată se aflau în relații de concubinaj.

În ședința instanței de apel acuzatorul de stat în persoana procurorului Alexandru Gordilă a solicitat respingerea cererii de apel depuse de avocatul Marin Sardari împotriva soluției primei instanțe ca fiind nefondat în condițiile în care prima instanță just a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului Coadă Marin pentru fapta de escrocherie comisă în privința părții vătămate Pohila Elena.

În ședința de judecată partea vătămată Pohila Elena a susținut legalitatea și temeinicia sentinței adoptate de prima instanță, considerând necesar de a fi respins cererea de apel depusă de avocatul Marin Sardari ca fiind nefondat.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Marin Sardari depus în interesele inculpatului Coadă Marin împotriva sentinței Judecătorei Drochia,

sediul Central din 26 septembrie 2025, cu casarea integrală a sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Într-o altă ordine de idei Colegiul penal relevă că, potrivit art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, **să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.**

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Astfel, Colegiul penal reiterează că apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe. În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, fiind posibilă cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de asemenea, apreciate în mod diferit), precum și administrarea oricăror probe noi, instanța de apel urmând să adopte una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii sau dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Totodată, *chestiunile de fapt* asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește *chestiunile de drept* pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Astfel, potrivit practicii judiciare, una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată.

La întocmirea sentinței, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate.

Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă:

- descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii;

-încadrarea juridică a faptei inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii.

În corespundere cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte.

În această ordine de idei Colegiul penal statuează că, principala problemă pusă în discuție pe orice cauză penală se rezumă la vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată prin rechizitoriu.

În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența în acțiunile inculpatului Coada Marin a semnelor calificative subsecvente infracțiunii imputate, incriminate acestora prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Prin „încadrarea juridică” a acțiunilor inculpatului se are în vedere determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală, după cum se menționează în art. 113 din Codul penal.

Componenta de infracțiune constituie un tot întreg, format din patru semne corespunzătoare celor patru elemente ale componentei de infracțiune – **obiectul și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.**

Semnul componentei de infracțiune reprezintă o însușire, o proprietate generală a componentei de infracțiune, de ordin obiectiv sau subiectiv, prezentă în cadrul fiecărei infracțiuni de o anumită categorie ce are importanță juridică la calificarea faptei drept o infracțiune concretă.

Astfel, urmează a se reține că descrierea faptei în actul de învinuire și încadrarea juridică a acesteia joacă un rol crucial în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate

cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană.

Din atare considerente, baza factologică descrisă în rechizitoriu și încadrarea acesteia într-o normă penală concretă urmează a fi minuțios analizată de instanțele de fond, pentru a se putea afirma că echitatea procesului a fost respectată.

Ca urmare a celor relatate supra, Colegiul penal efectuând o sinteză a cadrului normativ și a jurisprudenței europene sub aspectul respectării dreptului inculpatului de a fi informat cu privire la învinuirea înaintată constată că, Coadă Marin prin rechizitoriu a fost învinuit în acea că: a săvârșit cu vinovăție o faptă prejudiciabilă de legea penală și pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanțe: în perioada de timp a anului 2018-2019, acț****ând cu intenție directă, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor alte persoane, prin inducerea în eroare a victimei Pohila Elena, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, manifestând un comportament dolosiv și viclean, necesar pentru a crea în fața ultimei impresia că este o persoană de bună-credință și abuzând de încrederea acordată acesteia, a însușit mijloace bănești în sumă de 518 500 lei prin procurarea unui tractor de model „Belarus” și a unei combine de model „John Deere 1075”, cauzând victimei daune materiale în proporții considerabile.

Acțiunile inculpatului Coadă Marin au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 190 alin. (5) Cod penal– *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului juridic, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit mari.*

Prima instanță, examinând cauza în fond, a dispus recunoașterea vinovăției lui Coadă Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Aferent, Colegiul penal ține a menț****a că, pe de o parte soluția de condamnare a fost contestată de apărătorul Marin Sardari prin care a solicitat achitarea inculpatului Coadă Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă pe de altă parte, procurorul în cadrul instanței de apel a considerat oportun de a fi menținută verdictul judiciar emis de prima instanță reieșind din prezența la materialele cauzei probelor prezentate spre cercetare în prima instanță și verificate în instanța de apel, după cum urmează:

Volumul nr.I:

-proces-verbal de cercetare la fața locului din 08.01.2023, cu anexarea planșei fotografice, obiect al cercetării constituie combina pentru recoltarea cerealelor de model „John Deere” de culoare verde (*f.d. 28-29*);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 04.03.2022, cu anexarea planșei fotografice, drept obiect al cercetării este combina de recoltat cereale de model „John Deere”, anul fabricării 1983 de culoare verde (f.d. 30-34);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 13.02.2023, supus examinării reprezintă un purtător de memorie sub formă de disc de tip CD+R de model „MY MEDIA”, pe care sunt stocate 6 secvențe audio de scurtă durată (f.d. 75);

-raport cu propunere de neîncepere a urmăririi penale și clasarea procesului penal din 13.02.2023 (f.d. 81-84);

- proces-verbal de ridicare din 19.04.2023, prin care consemnat ridicarea de la Coadă Marin a unui purtător electronic de memorie cu secvențe video din rețelele de socializare „Viber” parvenite din adresa părții vătămate Pohila Elena (f.d. 101-102);

- proces-verbal de ridicare din 25.04.2023, și anume un purtător electronic de informație în care se află înregistrări audio de pe rețeaua de socializare „Viber”, mesaj remis de Coadă Marin lui Pohila Elena, copia extrasului de cont (f.d. 107-108);

Volumul nr. II:

- *depozițiile martorului Pohila ***** din 11.10.2024*, prin care a comunicat că a declarat că o cunoaște pe Pohila Elena, mama sa, precum și pe Coadă Marin, cu care aceasta a concubinat aproximativ patru ani. Martorul a arătat că, la data de 22.05.2018, din mijloacele financiare proprii ale mamei sale, în sumă de 150 000 lei, a fost procurat un tractor. Suma respectivă a fost depusă la o instituție bancară din or. Drochia pe contul lui Coadă Marin, ulterior fiind transferată prin virament către magazinul TGR pentru achitarea prețului tractorului. Inițiativa achizițării tractorului a aparținut lui Coadă Marin, care a motivat necesitatea procurării unei tehnici agricole noi, întrucât cea veche nu mai era funcțională, invocând totodată posibilitatea obținerii unei subvenții. Între părți a existat o înțelegere verbală potrivit căreia suma de 150 000 lei era acordată cu titlu de împrumut, cu obligația de restituire, urmând ca Coadă Marin să exploateze tractorul și să restituie banii din veniturile obținute.

Ulterior, deși suma aferentă tractorului nu fusese restituită, Coadă Marin a solicitat suplimentar suma de 300 000 lei pentru procurarea unei combine de model John Deere 1075. Martorul a declarat că mama sa nu a fost inițial de acord cu acordarea acestui nou împrumut, însă, în urma insistențelor repetate ale lui Coadă Marin, a acceptat să îi acorde suma menționată. Suma de 300 000 lei a fost transmisă în numerar vânzătorului, în satul Bădiceni, r-nul Soroca, de către martor, în prezența părților. Combina a fost procurată pe numele martorului, fiind întocmit un act de vânzare-cumpărare în două exemplare, ștampilat de vânzător. Martorul a menționat că ulterior a constatat lipsa unuia dintre exemplarele actului și bănuiește că acesta ar fi fost sustras de Coadă Marin, care avea acces la

apartamentul mamei sale. De asemenea, a declarat că respectiva combină nu a fost înmatriculată.

Martorul a mai precizat că, pe parcursul relației de concubinaj, mama sa a acordat lui Coadă Marin și alte sume de bani pentru achitarea unor credite contractate de acesta la o instituție de microfinanțare, suma totală acordată ridicându-se la aproximativ 518 000 lei. Până în prezent, a fost restituită doar suma de 29 000 lei.

Potrivit declarațiilor martorului, în toate situațiile de transmitere a banilor au fost prezenți el, mama sa și Coadă Marin, iar în cazul procurării tehnicii – și vânzătorii. Pentru suma de 150 000 lei există documente bancare care confirmă depunerea și transferul, în timp ce pentru suma de 300 000 lei nu există acte bancare, întrucât plata a fost efectuată în numerar.

Martorul a mai arătat că, în urma refuzului lui Coadă Marin de a restitui sumele de bani sau de a preda tehnica, a sesizat organele de poliție pentru a verifica situația juridică a bunurilor, constatându-se că respectiva combină nu figura ca fiind înmatriculată. Totodată, Coadă Marin ar fi afirmat că tehnica ar fi fost trecută pe alte persoane și că nu mai deține nicio legătură cu aceste bunuri.

În concluzie, martorul a susținut că toate sumele de bani au fost acordate cu titlu de împrumut, cu obligația expresă de restituire, iar inițiativa achizițării tehnicii agricole a aparținut în exclusivitate lui Coadă Marin (f.d. 187-191);

- *depozițiile părții vătămate Pohila Elena din 04.10.2024*, care a comunicat că, îl cunoaște pe inculpatul **Coadă Marin**, cu care a avut anterior o relație de concubinaj. A arătat că, în luna ianuarie 2018, inculpatul a contactat-o telefonic, invocând inițial o greșală de apelare, iar ulterior și-a manifestat intenția de a face cunoștință. Deși la început a refuzat, în timp a acceptat să inițieze o relație, care ulterior s-a concretizat într-o perioadă de concubinaj de aproximativ patru ani. În prezent, nu mai întreține nicio relație cu inculpatul.

Partea vătămată a declarat că, la momentul în care inculpatul a intrat în viața sa, acesta nu dispunea de resurse financiare. Dorind să procure un tractor, inculpatul a contractat un credit de la o instituție de microfinanțare, ea având calitatea de fidejutor. Tractorul ar fi costat aproximativ 316 000–360 000 lei. La solicitarea inculpatului, aceasta i-a acordat cu titlu de împrumut suma de 150 000 lei, pe care a depus-o pe contul acestuia la o instituție bancară din or. Drochia, fiind împreună cu el la momentul efectuării operațiunii. De asemenea, a mai depus suma de 25 000 lei pe contul inculpatului, astfel că, în acea zi, ar fi fost transferată suma totală de 175 000 lei. A menționat că nu deține ordinul de încasare, întrucât banca i-a comunicat că nu îi poate furniza documente aferente unui cont ce aparține altei persoane.

Potrivit declarațiilor sale, inculpatul a contractat un credit în sumă de aproximativ 145 000–150 000 lei pentru procurarea tractorului, iar ea a achitat

două rate ale acestui credit: suma de 11 767 lei în luna septembrie 2018 și suma de 29 650 lei la data de 02.01.2019, întrucât inculpatul nu dispunea de mijloace financiare pentru achitarea ratelor. A arătat că tractorul a fost înregistrat pe numele inculpatului, existând doar o înțelegere verbală potrivit căreia acesta urma să îi restituie suma de 150 000 lei, fără a fi întocmită vreo recipisă.

Referitor la combină, partea vătămată a declarat că inculpatul deținea o combină veche și a susținut necesitatea procurării uneia noi. Deși inițial a refuzat să îi acorde bani, în urma insistențelor repetate ale inculpatului, care i-a propus ca utilajul să fie trecut pe numele fiului său pentru a-i oferi o garanție, a acceptat să transmită suma de 300 000 lei. Combina, model John Deere 1075, a fost procurată la data de 01.07.2019 de la Vitalie Cobîlaș din satul Bădiceni, r-nul Soroca, fiind întocmit un contract de vânzare-cumpărare pe numele fiului său, Pohila *****. Suma de 300 000 lei a fost transmisă prin intermediul fiului său, în prezența inculpatului, iar aceasta a rămas în automobil în apropierea locului tranzacției. A precizat că nu a întocmit o recipisă de împrumut cu inculpatul, întrucât se aflau în relație de concubinaj și avea încredere în acesta. A existat însă o recipisă din partea vânzătorului, cu ștampilă, privind primirea sumei de 300 000 lei.

Partea vătămată a mai arătat că nu a deținut niciodată certificat de înmatriculare pentru combină și că aceasta nu era înregistrată oficial. Potrivit afirmațiilor sale, inculpatul a lucrat cu combina aproximativ trei-patru ani, fără a achita impozite și fără a deține acte de înmatriculare. A susținut că recipisa și contractul de vânzare-cumpărare ar fi fost sustrate în vara anului 2022 și că, în anul 2023, a constatat că combina nu este înregistrată la nicio autoritate. În prezent, atât tractorul, cât și combina se află în curtea inculpatului din satul *****, r-nul Drochia.

De asemenea, partea vătămată a declarat că inculpatul i-ar fi restituit suma de 29 000 lei doar după intentarea procesului penal. În total, susține că i-a transmis inculpatului suma de 518 000 lei, provenită din activitatea sa de întreprinzător, fără a exista contracte sau recipise de împrumut pentru aceste sume, în afara documentelor aferente tranzacției cu vânzătorul combinei. A precizat că a sesizat organele de urmărire penală, solicitând tragerea la răspundere a inculpatului și aplicarea unei pedepse cu închisoarea, considerând că a fost indusă în eroare și prejudiciată material.

Totodată, a menț*****at că inculpatul i-a promis în repetate rânduri că va restitui sumele de bani, însă ulterior a refuzat să restituie atât banii, cât și bunurile, afirmând că acestea îi aparțin. Partea vătămată a declarat că are pretenții materiale în cuantum de 518 000 lei față de inculpate (*f.d. 192-196*);

-depozițiile martorului Barbacaru Vitalie din 04.04.2025, care a comunicat că, îl cunoaște pe inculpatul **Coadă Marin**, acesta fiind verișorul său de gradul I. De asemenea, o cunoaște pe **Pohila Elena**, care a locuit împreună cu inculpatul.

Martorul a precizat că nu cunoaște din ce surse financiare a fost procurată combina aflată în posesia lui Coada Marin. A menț****at că, ulterior despărțirii dintre părți, a auzit discuții potrivit cărora Coada Marin ar avea datorii față de Pohila Elena. Totodată, din spusele mamei acesteia, pe nume **Pohila Nina**, a aflat că inculpatul îi datorează sume de bani Elenei Pohila. Nu își amintește cu exactitate durata relației de concubinaj dintre aceștia.

La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a declarat că știe despre existența unui cântar care ar fi aparținut Elenei Pohila și care a fost dus la Soroca de către Coada Marin. A arătat că a văzut în curtea inculpatului mai multe combine, iar la momentul audierii acesta deține trei combine: una de model „Niva” și două de model „John Deere”, toate funcț****ale. A precizat că lucrează împreună cu Coada Marin, însă nu cunoaște cu exactitate proveniența utilajelor, presupunând că acestea au fost procurate de inculpat.

Martorul a declarat că combina de model „Niva”, de culoare roșie, ar fi fost procurată din localitatea Țaul. Una dintre combinele de model „John Deere”, de culoare verde, ar fi fost adusă din Florești, existând posibilitatea ca pentru procurarea acesteia să fi fost contractat un credit. A menț****at că această combină ar fi fost procurată în perioada în care Coada Marin se afla în relație cu Pohila Elena și consideră că, în acel context, ar fi putut aparține ambilor, întrucât conviețuiau împreună, însă nu cunoaște cui aparține în mod legal.

Martorul a mai arătat că nu cunoaște dacă Pohila Elena s-a prezentat împreună cu poliția la domiciliul lui Coada Marin și nici dacă între părți au existat înscrisuri sub semnătură privată privind împrumuturi de bani. Din spusele inculpatului, știe că, la procurarea tractorului, acesta ar fi fost ajutat cu o anumită sumă de bani.

La întrebările părții vătămate, martorul a declarat că una dintre combinele de model „John Deere” nu este funcț****ală, necesitând reparații (*f.d. 199-200*);

-depozițiile martorului Cobîlaș Vitalie din 28.02.2025, care a comunicat că îl cunoaște pe inculpatul **Coada Marin**, acesta procurând de la el o combină agricolă. Martorul a precizat că nu își amintește anul exact al tranzacției, apreciind că de la momentul vânzării ar fi trecut aproximativ 6–7 ani.

Potrivit declarațiilor sale, la domiciliul său s-au prezentat trei persoane — doi bărbați și o femeie — care, după ce anterior au viz****at combina și au discutat prețul, au revenit ulterior pentru a perfecta tranzacția și a achita suma convenită. În momentul efectuării plății erau prezente aceleași trei persoane. Martorul nu își amintește cu exactitate cine i-a înmănat banii.

Acesta a arătat că, la solicitarea celor prezenți, a întocmit o recipisă, însă nu își amintește pe numele cui a fost redactată și nici dacă a păstrat un exemplar. A menț****at că recipisa a fost scrisă în condiții improvizate, pe capota unui automobil, întrucât tranzacția s-a realizat rapid. Nu își amintește nici suma exactă achitată, însă își amintește că aceasta ar fi fost de aproximativ 300 000 lei.

Martorul a declarat că nu a transmis acte de proveniență sau pașaport tehnic pentru combină, întrucât aceasta nu era înmatriculată și nu dispunea de documente. Combina fusese adusă de peste hotare și nu fusese înregistrată oficial, iar el nu era proprietarul acesteia, ci a vândut-o la rugămintea persoanei care o deținea.

La întrebările adresate de apărătorul inculpatului, martorul a reiterat că nu își amintește data exactă a vânzării și că este posibil ca aceasta să îi fi fost comunicată ulterior de către organul de urmărire penală. A precizat că în privința aspectelor tehnice a discutat în principal cu cei doi bărbați, iar referitor la condițiile de vânzare-cumpărare a purtat discuții cu toate cele trei persoane prezente. A menț****at că inculpatul Coadă Marin se afla la fața locului în momentul încheierii tranzacției, iar celălalt bărbat era mai tânăr. Martorul a presupus că cele trei persoane ar fi format o familie, respectiv soț, soție și fiu, însă nu poate confirma acest aspect.

În concluzie, martorul a confirmat faptul vânzării combinei către inculpat, în prezența unei femei și a unui bărbat mai tânăr, fără existența actelor de înmatriculare, tranzacția fiind consemnată doar printr-o recipisă, al cărei conținut și titular nu și le mai amintește cu exactitate (*f.d. 201-202*);

- **depozițiile martorului Arama ***** din 04.04.2025**, ca a comunicat că, îi cunoaște pe inculpatul Coadă Marin și pe Pohila Elena, aceștia fiind consăteni din satul *****, r-nul Drochia. Martorul a menț****at că este verișor de gradul III cu Coadă Marin. A precizat că susține declarațiile date în faza de urmărire penală.

Martorul a arătat că nu cunoaște durata exactă a relației de concubinaj dintre Coadă Marin și Pohila Elena, însă știe că, în perioada în care aceștia locuiau împreună, în gospodăria lor a apărut o combină de model „John Deere”. A declarat că, anterior concubinajului cu Pohila Elena, Coadă Marin nu deținea tehnică agricolă de acest tip, însă ulterior a avut în posesie un tractor și o combină de model „Niva”, care erau în stare funcț****ală.

Cu privire la combina de model „John Deere”, martorul a menț****at că nu cunoaște din ce surse financiare a fost procurată, însă a auzit că aceasta ar fi fost cumpărată din banii Elenei Pohila și că ar fi aparținut acesteia. A precizat că nu a auzit să fi fost întocmită vreo recipisă între părți privind o eventuală datorie a lui Coadă Marin față de Pohila Elena.

Martorul a declarat că locuiește la o distanță mai mare, dar obișnuia să meargă în vizită la cei doi. Inițial a menț****at că nu își amintește dacă combina de model „John Deere” era funcț****ală, însă, la întrebările adresate de partea vătămată, a precizat că aceasta era în stare bună și funcț****ală.

De asemenea, a arătat că ultima dată a văzut combina de model „John Deere” în curtea lui Coadă Marin din satul *****, r-nul Drochia. A susținut că, după procurarea combinei „John Deere”, Coadă Marin ar fi vândut combina veche de

model „Niva”, însă nu cunoaște dacă din suma obținută a transmis vreun mijloc bănesc către Pohila Elena.

Martorul a mai declarat că nu are cunoștință despre faptul că Pohila Elena s-ar fi prezentat împreună cu poliția la domiciliul lui Coadă Marin pentru a solicita restituirea combinei. Totodată, nu a auzit, în perioada în care frecventa gospodăria acestora, ca Pohila Elena să afirme că inculpatul îi este dator cu bani pentru combină. În final, a menț*****at că, ulterior, Coadă Marin ar fi procurat un tractor mai nou decât cel pe care îl deținea anterior (f.d. 203).

Pe de altă parte, apărarea în susținut nevinovăția inculpatului Coadă Marin și a supus cercetării judecătorești următoarele probe:

Volumul nr.I:

- foto (f.d. 22); planșă fotografică (f.d.29); proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravenț*****al din 29.12.2022 (f.d. 35); proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravenț*****al din 30.12.2022, (f.d. 36-37); certificat de înregistrare a gospodăriei țărănești nr. 502956735 din 28.07.2000 (f.d. 40); informație (f.d. 48); decizia asupra cauzei contravenț*****ale, (f.d. 55); raport cu propunere de neîncepere a urmăririi penale și clasarea procesului penal din 13.02.2023, (f.d.81-84); ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale din 16.02.2023 (f.d. 87-88); proces-verbal de cercetare la fața locului din 11.04.2023 cu anexă planșa fotografică (f.d. 91-94); extrasul de cont (f.d.112-113); caracteristică (f.d. 129); proces-verbal de audiere a bănuitului Coadă Marin din 18.04.2023, (f.d.145-147); proces-verbal de confruntare din 25.04.2023, (f.d.148-149); proces-verbal al prezentării materialelor de urmărire penală din 29.06.2023 (f.d.176); sentință (f.d. 223-237).

Volumul nr.II:

-cerere de recuzare (f.d. 2-11); sentințe (f.d. 36-61), cerere în temeiul art. 251 Cod de procedură penală (f.d.89-122); acțiune civilă în procesul penal (f.d. 130-131); depozițiile martorului Pohila ***** din 11.10.2024 (f.d. 187-191); depozițiile părții vătămate Pohila Elena din 04.10.2024 (f.d. 192-196), depozițiile martorului Marcoci Lidia din 04.04.2025 (f.d. 198-204), pledoarii (f.d. 207-241), pachet nr.1 și pachet nr. 2 cu CD-uri;

Analizând setul probator prezent de partea acuzării în susținerea vinovăției lui Coadă Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (*la data comiterii faptei*) instanța de apel găsește necesar de a trece în revistă incidența prevederilor art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, potrivit căror, ***în vederea soluț*****ării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.***

Subsecvent, instanța de apel reține că, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot

fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, *sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat*, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în hotărîrea *Capoan contra Belgiei din 13 ianuarie 2005* a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În conformitate cu art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

Conform art. 314 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpați, părțile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delictive, să dea citire rapoartelor de expertiză judiciară, proceselor-verbale și altor documente, precum și să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod.

Derogări de la condițiile mențurate în alin.(1) și (2) pot fi admise doar în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Nemijlocirea procesului de cercetare a probelor de către instanța de judecată care judecă cauza în fond constă în cercetarea în direct, sub toate aspectele a probelor prezentate în instanța de părți sau administrate de către instanța la cererea părților. Nemijlocirea cercetării probelor constă în aceea că:

1) *instanța își întemeiază concluziile sale doar pe acele date factologice care au fost cercetate de ea, constatate și percepute nemijlocit;*

2) *sentința poate fi întemeiată doar pe probele cercetate și apreciate în ședința de judecată,*

3) *probele dobândite în cadrul urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței, dacă nu au fost cercetate în ședința de judecată cu participarea părților.*

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărâște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești,

vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Colegiul penal reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Contradictorialitatea este unul din principiile fundamentale care guvernează procedura penală, în deosebi la faza de judecare a cauzei. În fața instanței apar două părți egale – partea acuzării și partea apărării, care trebuie asigurate de către instanță cu posibilități egale de a-și realiza pozițiile sale, adică urmează a fi asigurat principiul egalității armelor.

În continuare Colegiul penal relevă că, potrivit art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluț****are a cauzei.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluț****eze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal reținând aprecierile instanței de fond cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului Coadă Marin în comiterea infracțiunii incriminate și

apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală atestă că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal, din care considerente inculpatul Coada Marin urmează să fie achitat în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, concluzie bazată pe următoarele circumstanțe ale cauzei și prevederile legii.

Or, prin probele administrate de acuzatorul de stat în instanța de apel, Colegiul penal a stabilit că acestea prezintă aceiași semnificație probatorie care a fost constatată și de către instanța de fond, însă este de evidențiat că, setul de probe prezentate în cadrul acestui set de proceduri nu a reușit totuși să motiveze instanța de apel în susținerea vinovăției lui Coada Marin în comiterea faptei penale prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, or în acțiunile evidențiate de OUP și în special perioada în care i se impută comiterea actului de escrocherie de către Coada Marin instanța a reținut esența unui *fapt juridic civil* care exclude intervenția legii penale, obiectul litigios fiind guvernat în mod clar de relații civile ce urmează a fi soluț****at deopotrivă în procedură civilă.

Aceasta pentru că, sub aspectul situației de neîntrunire a elementelor infracțiunii se înțeleg acele cazuri când acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă sau legătura causală dintre acestea).

În conformitate cu art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Cu referire la componenta de infracțiune incriminată inculpatului Coada Marin, Colegiul penal notează că, *obiectul juridic special* al escrocheriei are un caracter complex.

Astfel, *obiectul juridic principal* al infracțiunii date îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Subsidiar, *obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și la minimul necesar de încredere.

În ipoteza infracțiunii examinate, nu se întrevede un alt procedeu de evitare a comportării necorecte decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia. Tocmai libertatea manifestării de voință, alături de minimul necesar de încredere, sunt indispensabile pentru formarea și desfășurarea relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, constituind atribute pentru valoarea socială a patrimoniului, fără de care această valoare nu mai poate genera relații sociale normale. De aceea, urmărind obiectivul asigurării unui climat de credibilitate reciprocă, legiuitorul incriminează în art. 190 Cod penal faptele reunite sub denumirea marginală de escrocherie. Acestea presupun dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane nu prin violență, nu prin amenințare, nici pe ascuns, dar prin comportament dolosiv sau viclean (*în redacția legii în vigoare în momentul comiterii infracțiunii*).

În continuare se reține că, *obiectul material* al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În cazul concret, delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerație două aspecte de maximă importanță:

- 1) *atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor;*
- 2) *prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.*

Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

La fel, pot fi supuse cercetării și alte circumstanțe, nu mai puțin importante:

- 1) *maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuielile imediate ale banilor prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei);*

2) *făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună-știință nu le va putea valorifica;*

3) *făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează ne dorința lui de a-și executa angajamentele;*

4) *făptuitorul își asumă obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească.*

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal constă în totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare privitoare la actul de conduită pentru existența infracțiunii.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii se caracterizează printr-un grup de semne ce determină aspectul exterior al comportamentului persoanei.

Sunt recunoscute următoarele semne ale laturii obiective:

1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni):

a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane;

b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în comportament dolosiv sau viclean;

2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv al cărui mărime are un caracter considerabil;

3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Analizând dispozițiile normelor din Partea specială a Codului penal observăm că numai unul dintre semnele laturii obiective enumerate anterior caracterizează absolut toate componentele infracțiunii. Acest semn este fapta prejudiciabilă (fapta materială).

Fapta prejudiciabilă (fapta materială) reprezintă semnul principal al laturii obiective și constă din actul de conduită interzis.

Activitatea fizică ce constituie semnul material al laturii obiective a infracțiunii este desemnată de legiuitor printr-o expresie denumită „*verbum regens*”.

Fără o activitate exterioară nu poate exista infracțiunea. Deci, orice infracțiune reprezintă o faptă, o activitate materială care se manifestă sub formă de acțiune sau inacțiune.

Acțiunea infracțională este aceea prin care se face ceva ce nu trebuie de făcut, ce este interzis printr-o normă de conduită prohibitivă; ea realizează încălcarea unei interdicții și realizează o acțiune ilicită.

Inacțiunea, sub care se mai poate manifesta fapta prejudiciabilă, înseamnă un comportament pasiv al persoanei, în prezența obligației și posibilității de a acționa într-un anumit mod, ordonat de lege.

În art. 190 Cod penal, noțiunea de „*dobândire ilicită*” are sensul autentic de „*sustragere*”. Nu există nici un temei de a afirma că escrocheria nu este o infracțiune săvârșită prin sustragere.

În doctrină se indică că, acțiunile adiacente faptei prejudiciabile: comportament dolosiv sau viclean nu constituie metode ale sustragerii. Ele reprezintă modalități ale acțiunii adiacente care subzistă alături de sustragere, privită ca acțiune principală. Având un rol ajutător, recurgerea la comportament dolosiv sau viclean se produce nu ca un scop în sine, ci în vederea trecerii în sfera patrimonială a făptuitorului (sau a altor persoane) a bunurilor aparținând persoanei

indusă în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului juridic.

La fel, se notează că neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un act juridic nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal reține faptul că, setul probator prezentat de către partea acuzării prin citire în cadrul examinării cauzei în ordine de apel nu confirmă sau cel puțin nu legitimează în acțiunile inculpatului Coada Marin lezarea *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal în special existența elementului esențial al *faptei prejudiciabile* alcătuit din cele două acțiuni, *principală* și cea *adiacentă*.

La caz, Colegiul penal ține a trece în revistă că, în urma analizei bazei probante prezentate de către acuzare nu s-a reușit să se dovedească în acțiunile inculpatului *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane*, or este de evidențiat că acea altă persoană inculpatului nu este una terță raportului juridic litigios în care s-a angajat la procurarea bunurilor mobile vizate în speță ci concubina sa la momentul comiterii pretinșelor fapte infracționale (Pohila Elena) care au avut în ansamblu un trai comun, drepturi și obligații reciproce *asimilate celor unei căsătorii*.

Prin urmare, Colegiul penal reține faptul că, este în imposibilitate a constata dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane în acțiunile inculpatului Coada Marin dat fiind că, bunurile ce fac obiectul infracțiunii incriminate (*tractor de model Belarus și combină de model John Deere*) au fost obținute în perioada concubinajului, iar legalitatea acestor operațiuni civile nu a fost dovedită de către OUP ca fiind acțiuni ilegale din partea celui din urmă în coraport cu fosta concubină/parte vătămată Pohila Elena în perioada concubinajului.

Pe această calea, Colegiul penal ține a mențina faptul că, deși partajarea averii între concubini nu este reglementată automat prin Codul familiei ca și în cazul căsătoriei, totuși este de evidențiat că, bunurile dobândite în comun se împart conform regulilor de *proprietate comună pe cote-părți* (drept civil), unde fiecare concubin trebuie să demonstreze contribuția financiară sau în muncă, astfel instanța de apel ține a specifica că procedura ce-i vizează pe preținșii subiecți activ/pasiv ai infracțiunii urmează a fi soluționată într-un proces civil în vederea demonstrării coproprietății și nu celui penal, nefiind astfel atinsă în opinia Colegiului penal, atribuțiile esențiale normei incriminate.

Aceasta pentru că, pentru a exista escrocherie (în sensul art. 190 Cod penal), trebuie dovedit că:

-inculpatul Coada Marin să o fi indus în eroare pe partea vătămată/concubină;

- de la început a avut intenția să obțină bunul pe nedrept;
- a existat o minciună determinantă în privința naturii actului juridic;
- s-a produs un prejudiciu.

În situația dictată, Colegiul ține a trece în revistă că, OUP la etapa examinării cauzei în ordine de apel nu a dovedit în acțiunile inculpatului întrunirea cumulativă a acestor elemente iar în lipsa acestora, colegiul conchide că prezenta speță constituie o chestiune civilă – nefiind astfel dovedită intenția pretinsă a fi frauduloasă a inculpatului Coadă Marin de la început angajării sale în cadrul actelor juridice civile (*procurarea bunurilor mobile menționate speță*).

De rând cu aceasta, Colegiul penal reține că, caracterul civil a circumstanțelor speței se dovedesc însăși prin declarațiile fostei **concubine/părții vătămate Pohila Elena** care a comunicat că, *anterior a fost cu inculpatul în relație de concubinaj, tractorul de model Belarus a fost procurat în anul 2018 iar combina John Deere în anul 2019, relația asemănătoare familiei a durat până în anul 2022*; declarațiile **martorului Pohila ******* care a confirmat faptul relației de concubinaj între mama sa/parte vătămată Pohila Elena și inculpatul Coadă Marin, *durând astfel 4 ani, tractorul de model Belarus a fost procurat în anul 2018 iar combina John Deere în anul 2019*; declarațiile **martorilor Barbacaru Vitalie și Arama Ion** care au confirmat *în tandem relația de concubinaj a părții vătămate și a inculpatului, ultimii locuind în satul *****, r-nul Drochia*; precum și prin declarațiile **martorului Cobîlaș Vitalie** care a confirmat că, *inculpatul a procurat de la el combina John Deere, la el acasă au venit două persoane de gen masculin și una de gen feminin, au procurat combina și au achitat banii. Combina nu îi aparținea lui personal, nu avea acte, pașaport tehnic nu avea. Combina era adusă de peste hotare și nu a fost înmatriculată. A presupus că cei 3 erau o familie, soțul, soția și feciorul.*

Prin urmare, instanța de apel reține că declarațiile redade supra în nici un fel nu pot fi plasate ca materie acuzatorie unui careva delict penal.

Or, în momentul procurării tractorului și combinei de model John Deere inculpatul nu a acționat doar în asigurarea intereselor sale personale ci a intereselor relației asemănătoare unei familiei care o avea cu Pohila Elena în perioada procurării acelor bunuri nominalizate în speță, prin urmare procurarea combinei cât și a tractorului de model Belarus a avut loc în baza unui acord comun, deliberat și liber exprimat, nefiind astfel atentat la patrimoniul celei din urmă în condițiile în care se presupunea că patrimoniul este unul comun.

În această lumină, Colegiul penal reține, că reieșind din declarațiile **martorului Pohila Ion** acesta a comunicat clar că, combina John Deere până la moment nu a fost înmatriculată dat fiind că, vânzătorul ei – martorul Cobîlaș Vitalie însăși a declarat că, combina dată a fost adusă de peste hotarele Republicii Moldova și nu deținea acte în privința ei și respectiv nu a fost înmatriculată, iar

potrivit declarațiilor părții vătămate **Pohila Elena** a specificat pe de o parte că, pentru a garanta reîntoarcerea sumei achitată în procurarea combinei John Deere s-a semnat o recipisă pe numele fiului ei - Pohila Ion (*la materialele cauzei nu figurează*) iar pe de altă parte a confirmat traiul dus în comun în cadrul unui concubinaj – relație asemănătoare celor dintre soț și soție. Astfel toate aceste circumstanțe în cumul exemplifică faptul că, chiar și în situația în care partea vătămată a participat cu contribuția personală la procurarea combinei John Deere precum și a avut rol de fidejutor la împrumutul efectuat de către Coadă Marin prin contractul nr. 18330006756 din 22 mai 2018 (*f.d. 24, vol. I*) la procurarea tractorului de model Belarus, totuși aceste acțiuni privite în sens juridic nu înseamnă automat escrocherie în condițiile în care bunurile date până în prezent există în natură, nefiind astfel valorificate în dauna părții vătămate, urmând ca soluț****area acestei spețe a fi abordată în ordine civilă, or bunurile dobândite în comun de către concubini pot și partajate conform regulilor de **proprietate comună pe cote-părți** unde fiecare concubin trebuie să demonstreze contribuția financiară sau în muncă în ordinea art. 545 Cod civil, potrivit căruia, *fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun. Cotele-părți sînt prezumate a fi egale pînă la probă contrară. Dacă bunul a fost dobîndit printr-un act juridic, nu se va putea face probă contrară decît prin înscrisuri.*

Pe acest segment, Colegiul penal nu poate reține a fi viabilă speței poziția părții vătămate cu privire la faptul că, ***timp de 4 ani inculpatul a lucrat pe combină în mod ilegal, ceia ce constituie fapta de escrocherie***, or acesta constituie o poziție pur subiectivă care nu poate genera careva efecte penale în cauza lui Coadă Marin, or instanței de apel îi vine greu să creadă faptul că în ***perioada 2018-2019*** a procurării bunurilor mobile evoluția relației asemănătoare celor dintre soț și soție a durat fără careva vicii de ordin penal și totul a fost potrivit modului convenit unei familiei însă ulterior la ***16 ianuarie 2023*** deja prin plîngerea depusă (*f.d.8, vol. I*) s-a considerat deja o faptă penală de escrocherie.

Astfel, reieșind din concursul acestor disensiuni evidențiate de partea vătămată după o perioadă relativ semnificativă ridică obiectiv semne de incertitudini a circumstanțelor cauzei, la care în mod evident OUP nu a atras atenția ci în mod eronat a constatat inevitabil pornirea urmării penale conform art. 190 Cod penal (*f.d. 4-5, vol.I*), or în ordine de apel această versiune nu a fost posibil de a fi crezută.

Referitor la acțiunea adiacentă faptei prejudiciabile ce se referă la ***comportamentul dolosiv sau viclean***, Colegiul penal reține că acesta reprezintă **utilizarea șiretlicurilor, minciunii, perfidiei sau a oricăror alte manopere frauduloase (dol) pentru a induce în eroare o persoană și a obține un avantaj injust.** Astfel instanța de apel constată că partea acuzării nici această acțiune nu a dovedit-o în modul corespunzător, astfel în lipsa acțiunii principale și celei

adiacente nu putem vorbi de careva urmări prejudiciabile sau legătură de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, or acțiunile inculpatului nu sunt tangibile legii penale.

Cât privește *latura subiectivă* a infracțiunii incriminate, Colegiul penal constată că aceasta se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe:

- *situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care își asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției;*

- *lipsa de fundamentare economică a caracterului irealizabil al angajamentului asumat;*

- *lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului;*

- *achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori;*

- *prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.*

Pe cale de consecință, un alt aspect, considerat extrem de important de Colegiul penal, ce ține de delimitarea infracțiunii de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil, se referă la: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; și/sau prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Astfel, temeiul aplicării răspunderii, potrivit art. 190 Cod penal, apare doar în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată, înainte de toate, ipoteza egalității lor în drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu art. 190 Cod penal, dacă:

- 1) *există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea ori pe calea acțiunii civile;*

2) *fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat.*

Astfel, sub incidența art. 190 Cod penal trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează reaua-voință sau fraudă din partea făptuitorului. Nu încape îndoială că atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc., el își demonstrează reaua-voință în raport cu victima.

Însă, în speță, instanța de apel a constatat că nicidecum nu a fost demonstrat că inculpatul Coada Marin să fi recurs la procedee frauduloase în detrimentul concubinei/părții vătămate Pohila Elena care în perioada vizată se aflau, după cum s-a menț****at, în relație asemănătoare celor dintre soț și soție, având la bază: *egalitate în drepturi, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, soluț****are pe cale amiabilă a tuturor problemelor, liber acces la apărarea pe cale judecătorească*, astfel toate aceste circumstanțe indică cu certitudine existența unui raport juridic guvernat de normele civile, pe când legea penală intervine numai în cazul în care există indici ce prevalează limitele încălcării normelor dreptului civil, astfel în sensul dat, acuzarea nu a prezentat probe care ar demonstra că Coada Marin încă la momentul intrării în stăpânire a bunurilor mobile nominalizate urmărirea scopul dobândirii ilicite a acestora.

În consecință, Colegiul penal subliniază că organul de urmărire penală incorect a încadrat acțiunile lui Coada Marin drept escrocherie, or toate probele existente la materialele cauzei penale dovedesc fără echivoc că relațiile apărute între Pohila Elena *pe de o parte* și Coada Marin *pe de altă parte*, poartă un caracter de ordin civil, reglementate de ramura dreptului civil cu privire la proprietatea comună pe cote părți, care urmau a fi soluț****ate în instanța de drept civil.

Raportând obiectul sesizării la jurisprudența CtEDO urmează de remarcat că, existența unui litigiu de ordin civil nu garantează dreptul de a iniția împotriva unui persoane un proces penal, în vederea tragerii acestuia la răspunderea penală, principiu constituit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea *Asociația victimelor terorismului vs Spania din 12 februarie 2004*.

Potrivit practicii CEDO (*cauza Mușuc vs Moldova*) se constată că, o cauză penală se consideră ilegală pornită atunci când între părți există raporturi civile, care urmează a fi soluț****ate în modul stabilit de legislația procesual-civilă, iar plângerile și cererile depuse la organele poliției și procuraturii pe același fapt pot fi apreciate ca încercare de a antrena organul de urmărire penală în soluț****area unui litigiu civil.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal concluz****ează că vinovăția inculpatului Coada Marin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Codul penal, individualizată prin escrocheria, *adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, actului*

juridic, dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit mari, (în vigoare la momentul comiterii infracțiunii), nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

În acest sens instanța de apel reține că, partea acuzării nu a administrat mijloace de probă care ar furniza informații suficiente referitoare la situația investigată și care ar fi în măsură să înlăture dubiile relevate de speță. Or, în jurisprudența sa constantă, Curtea a statuat că, statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În vederea susținerii raționamentelor enunțate mai sus instanța de apel mențenează că, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Însă, nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de legea penală, dar în esență este un delict civil.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform prevederilor art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La fel, se relevă că instanța de judecată nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit într-adevăr fapta imputată; or, *per a contrario* se încălcă principiul prezumției nevinovăției, garantat de articolul 21 din Constituție.

Colegiul penal subliniază că, regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se

explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiul.

Conform prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în cazul în care în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost confirmată prin ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată.

În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal ajunge la ferma convingere că nu există nici un temei de fapt și de drept pentru a condamna pe Coadă Marin în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din care motive argumentele acuzatorului de stat privind existența în acțiunile inculpatului a infracțiunii de escrocherie rămân a fi lipsite de suport probator.

În conformitate cu art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În circumstanțele specificate, având în vedere că inculpatul Coadă Marin beneficiază de prezumția de nevinovăție, în condițiile în care probele administrate de partea acuzării la dosar nu sunt în măsură să răstoarne această prezumție și să demonstreze că acesta a acționat în scopul însușirii mijloacelor bănești în sumă de 518 500 lei prin procurarea unui tractor de model „Belarus” și a unei combine de model „John Deere 1075”, instanța de apel concluzionează că în privința inculpatului Coadă Marin se impune adoptarea unei sentințe de achitare din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie.

Finalmente, având în vedere că prin prezenta decizie, Coadă Marin a fost achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, și anume din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal în corespundere cu art. 387 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, consideră necesar a lăsa fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pohila Elena.

Aferent, instanța de apel va dispune respingerea solicitării părții vătămate Pohila Elena privind încasarea din contul inculpatului Coadă Marin a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 lei, suportate pe parcursul derulării cauzei penale, în măsura în care instanța de apel a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

Mijloacele materiale de probă – un purtător de memorie sub formă de disc, pe care este stocată o înregistrare video de scurtă durată; extrasul din baza de date a Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, în care

sunt înscrisuri pe proprietarul Coada Marin; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conțin secvențe audio; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conțin secvențe video – urmează a fi păstrate la materialele dosarului pe toată durata păstrării acestuia.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite apelul avocatului Marin Sardari în interesele inculpatului Coada Marin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025, cu casarea integrală a respectivei sentințe și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul enunțat supra.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Marin Sardari în interesele inculpatului Coada Marin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26 septembrie 2025 în cauza penală în privința lui **Coada Marin** se admite, cu casarea integrală a sentinței menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, **Coada Marin** învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal se achită pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În temeiul art. 387 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pohila Elena – se lăsă fără examinare.

Cheltuielile de asistență juridică solicitate de partea vătămată Pohila Elena a fi încasate din contul inculpatului Coada Marin, în cuantum de 1 000 (una mie) lei, se resping, ca fiind neîntemeiate.

Mijloacele materiale de probă – un purtător de memorie sub formă de disc, pe care este stocată o înregistrare video de scurtă durată; extrasul din baza de date a Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, Departamentul Cadastru, în care sunt înscrisuri pe proprietarul Coada Marin; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conțin secvențe audio; purtătorul electronic de informație de tip DVD-R pe care se conțin secvențe video – urmează a fi păstrate la materialele dosarului pe toată durata păstrării acestuia.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat în ședință de judecată publică la data de 24 februarie 2026.

**Președintele de ședință,
Judecător:**

Judecător:

Judecător: